

nævnte det. Derimod overraskede det ærede Medlem mig noget ved at sige, at Kommunerne ikke har noget Selvstyre, og som Eksempel derpaa nævnte det ærede Medlem, at Lønningsreglerne kunde Kommunerne ikke fastsætte, som de vilde. Dèr tror jeg, der maa være en lille Misforstaaelse, for det eneste Punkt, hvor der ikke er Selvstyre, er Minimumsgagen. Denne er lovbestemt, men jeg troede rigtignok, at det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen og jeg var enige om, at det var godt, at Minimumsgagen var fastsat. Derimod er Maksimum ikke fastsat, saa hvis en Kommune vil gaa højere op; er det muligt at gøre det — og det er, saa vidt jeg ved, ogsaa i flere Tilfælde sket rundt om i Kommunerne. Om det just er sket f. Eks. i Fredericia, tør jeg ikke sige, men i alt Fald i nogle Kommuner er det sket. Imidlertid, det nytter vist ikke at drøfte disse Spørgsmaal her; jeg forstaar, der er et vist Ønske om, at Forslaget skal i Udvalg, og dèr kan vi da drøfte de Spørgsmaal, der her er kommet frem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg elsker selvfølgelig Kommunernes Selvbestemmelsesret i samme Grad som den højtærede Justitsminister, men det kan jo ikke nytte at elske denne Selvbestemmelsesret, naar den ikke findes, og i det foreliggende Tilfælde findes den ikke. Thi vel er det rigtigt, at det kun er Minimumslønnen for Politibetjentene, der er fastslaaet ved Lov, men dermed har Kommunerne jo heller ikke fuld Selvbestemmelsesret; jeg har selvfølgelig intet imod, at Betjentene garderes ved en rimelig Minimumsløn, men et Indgreb i Selvbestemmelsesretten er det, derom kan der ikke tvistes. — Saa kan Kommunerne selvfølgelig give dem et højere Tillæg til Minimumslønnen, det har de fuld Ret til, men selve Grundlaget er bestemt ved Lov, saa det kan en Kommunalbestyrelse ikke gaa udenom. Og det samme gælder med Hensyn til Antagelsen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kirk: Vi havde i Grunden ikke fra Partiet Venstres Side tænkt, at det skulde være nødvendigt at henvise dette Lovforslag til et Udvalg, men efter de Bemærkninger, der er faldet fra de ærede Ordførere,

skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Da Landbrugsministeren for Øjeblikket er optaget af Forhandlinger i Landstinget, skal jeg udsætte Behandlingen af den sidste Sag paa Dagsordenen og udsætte Mødet til Kl. 2⁴⁵.

Mødet udsat Kl. 2²⁰.

Mødet genoptoges Kl. 2⁴⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5051).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Martin Hansen: Da den højtærede Landbrugsminister forleden Dag fremsatte dette Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet, fremkom han med nogle Udtalelser, som jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse vil citere. Ministeren udtalte: „Jeg tør gaa ud fra, at der fra alle Sider vil være Enighed om, at Hovedformalet med hele denne Lovgivning er at sikre Lejehusmændene Udbyttet af det Arbejde, de nedlægger i den paagældende Lod; og enhver, der er kendt med Landbrugsvirksomhed, vil vide, at det frembyder alt for stor Usikkerhed, naar Forholdet er det, at der kun er $\frac{1}{2}$ Aars Opsigelse“. Denne Udtalelse kan jeg fuldt ud slutte mig til. Det var det ene Hovedformaal med Lovens Gennemførelse. Den højtærede Minister sagde videre: „Men jeg tør antage, at der ogsaa vil være Enighed om, at det ikke har været Hensigten med denne Lov, at den skulde virke som Straffelov for de Arbejdsgivere paa Landet, der har opført Bolger for deres faste Arbejdskraft og oven i Købet har vist saa megen Forstaaelse af de Kaar, hvorunder